

**நாடு காட்டுப்
பரவணிக் கல்வெட்டு**

REPRINT

கலாநிதி சி. பத்மநாதன்

கலைமுரசு	- எம். ஏ. எம். அமர்நூலா, யூ. எல். அலியார்	1962
காலரதம்	- காலரதம் இலக்கியவட்டம் பண்டிருப்பு, கல்முனை	—
தேன்கிண்ணம்	- மட்டக்களப்பு கலைவட்டம்	1972
நவயுகம்	- ஏ. எம். ஏ. நஸீர்	1975
பாடும்மீன்	- நீலாவணன்	1967
மலர்	- மலர் இயக்கக்குழு, மட்டக்களப்பு	—
மலரும் தளிரும்	- மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடு	1961
மாணவ மஞ்சரி	- சாய்ந்தமருது மகாவித்தியாலய மாணவ மன்ற வெளியீடு	1965
யுவன்	- மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி	1947
வணிக தூதன் - சம்மாந்துறை மகாவித்தியாலய வர்த்தக மாணவர் மன்ற வெளியீடு		1975
விஞ்ஞானச்சுடர்	- கோட்டைமுனை மகா வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு	1969
English Day Souvernir (Eastern Region)	- Prince Casinadar	1969
The Beacon light	- Vincent girl's High School, Batticaloa	1961
The Shivanandian	- A quarterly Journal of Shivananda Vidyalayam	1942

பத்திரிகைகள்

அல் அரப்	- ஏ. எம். அபூபக்கர்	—
இளைஞன்	- நா. குணரெத்தினம்	—
உதயம்	- எஸ். டி. சிவநாயகம்	—
கிழக்குத்தபால்	- புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை	—
தலைவன்	- பொ. சிவானந்தன்	1969
தீபம்	- வேதநாயகம் பாதிரியார்	—
தொண்டன்	மட்டக்களப்பு ஆயர் இல்லம்	—
தேன்மதி	- மதுதூர் வாணன்	—
முழக்கம்	- மின்னல்	—

நாடு காட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு

எஸ். பத்மநாதன் Ph. D. London.

I. முன்னுரை

கல்வெட்டு

நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு என் பதின் மைப்பிரதியொன்று இலண்டன் மாநகரிலுள்ள பிரித்தானிய பொருட்காட்சிச்சாலையைச் சேர்ந்த நூல் நிலையத்திலே இருக்கின்றது. 1 இதுவரை அது அச்சில் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. கிழக்கிழங்கை பற்றிய நூல்களிலோ அங்கெழுந்த இலக்கியங்களிலோ அதைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் எதுவுங் காணப்படவில்லை. அது பெரும்பாலும் நாடுகாடு பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மட்டக்களப்புப் பிரதேசமானது ஏழு நிர்வாகப் பிரிவுகளாக அமைந்திருந்தது. 2 நாடு காட்டுப்பற்று என்பதும் அவற்றிலொன்றாகும். இப் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் வன்னியர் என்ற சிற்றரசரின் ஆட்சியின் கீழேயிருந்தன.

கல்வெட்டு என்னும் இலக்கிய வகையினைச் சேர்ந்தவொன்றே நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு. இவ்வகை இலக்கியம் மத்திய காலப் பகுதியிலே இலங்கைத் தமிழரிடையே வளர்ச்சியடைந்தது. கிழக்கிலங்கையிலும் வன்னிப், பகுதிகளிலுமே அது கூடிய வளர்ச்சியடைந்தது. கோணேசர் கல்வெட்டு, வையா என்ற நூல்கள் கல்வெட்டு எனப்படும் இலக்கிய வகையிலே பிரசித்தமானவை. திருகோணமலையிலும் அடங்காப்பற்று வன்னியிலும் வாழ்ந்த மக்களினுடைய வரலாறுகளை அவ்விரு நூல்களும் கூறுவதைப் போல மட்டக்களப்பின்

தென் பகுதிகளுள் ஒன்றான நாடுகாட்டுப் பற்றின் வரலாற்று அம்சங்களை இக் கல்வெட்டு பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு பதிப்பிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் காணப்படும் சான்றுகள், நாடுகாட்டுப் பகுதியிலுள்ள மரபுவழிக் கதைகள் அங் குள்ள தொல்பொருட் சான்றுகள் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து அவற்றின் அடிப்படையிலே நாடுகாட்டு பரவணிக் கல்வெட்டின் கதைகள் ஆராயப்படல் வேண்டும்.

மொழிநடையும் கல்வெட்டின் காலமும்

இக்கல்வெட்டிலே அதன் ஆசிரியரைப் பற்றியோ அதன் காலத்தைப்பற்றியோ எந்த விதமான குறிப்புக்களும் காணப்படவில்லை. புலியன்தீவில் உலுவிசியென்கிற பறங்கி வாழ்நமைபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள மையினால் கல்வெட்டுப் பறங்கியர் காலத்துக்குப் பிற்பட்டது என்பது உறுதியாகின்றது. கண்டி மகாராசன் பற்றியும் நாடுகாட்டு வன்னிய இராசாக்கள் பற்றியும் கதையிலே குறிப்புக்கள் வருவதால் கண்டி அரசரின் மேலாதிக்கம் மட்டக்களப்பில் நிலவியிருந்த காலத்து வரலாற்றிசங்கள் சில இதில் இடம்பெற்றிருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் மொழிநடைக்கும் கல்வெட்டின் மொழிநடைக்கு மிடையிலே அதிக வேறுபாடுகள் உள்ளன. இரண்டின் அமைப்பு முறையுமே பெரிதும் வேறுபட்டதாகும். மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் ஒரு பகுதி வசன நடையில் அமைய

மற்றைய பகுதி செய்யுள் வடிவில் அமைந்துள்ளது; அது பல்வேறு காலங்களிலே ஆசிரியர் பலரால் பாடப்பெற்ற கவித்திரட்டுக்களையும் எழுதப்பெற்ற கதைகளையும் கொண்ட தொகுப்பு நூலாகும். 3 ஆனால் கல்வெட்டு பலராலன்றி ஒருவரால் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகும். வரலாற்று அபிசம்பொருந்திய மரபு வழியான கதைகளே கல்வெட்டிலே பெரிதும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் மொழிநடை இலக்கண இலக்கிய மரபுகளுக்கமைந்த செந்தமிழ் வழக்காகும். அது கல்வியறிவுமிக்க புலவர் பரம்பரையின் படைப்பாகும். ஆனால் கல்வெட்டிலே இடம் பெறுவது பாமரர் வழக்காகும். மு, ள, கர மயக்கங்கள் கல்வெட்டிலே மிகுந்து வருகின்றன. அதிலே புணர்ச்சி விதிகளுக்கு ஏற்ப சொற்கள் தொடுத்து எழுதப்படவில்லை. இரு சொற்களைப் புணர்த்தி எழுதுமிடத்து முதற்சொல்லின் இறுதிநிலையான மெய்யினை இரட்டிப்பதே அதிலிடம் பெற்றுள்ள வழமையாகும்.

இன்னுமொரு வகையிலே இரண்டிற்குமிடையிலே வேறுபாடு உண்டு. மட்டக்களப்பு மான்மியம் கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்களின் தேசிய உணர்ச்சியின் விளைவாக எழுந்தவொன்றாகும். வெருகலாற்றிலிருந்து பூழிசை வரை வாழ்ந்த தமிழர்கள் மொழியாலும் சமுதாய வழமைகளினாலும் பாரம்பரியத்தினாலும் ஒன்றுபட்டிருந்தார்கள். இத்தகைய ஒற்றுமையும் கண்டிராச்சியத்தில் வாழ்ந்த சிங்களவருக்கும் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தாருக்குமிடையிலான வேற்றுமையும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழரிடையே ஒரு வகையான தேசிய உணர்வினை ஏற்படுத்தி வந்தன. பிரதேச நிர்வாகத்திலே சுதந்திர ஆதிக்கஞ் செலுத்திய வன்னிமைகளின் ஆட்சியானது கண்டிச் சிங்கள மன்னரும் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தாரின் தனித்துவத்தினையும் சிறப்புரிமைகளையும் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதற்கு ஒரேடுத்துக் காட்டாகும். பூகோள அமைப்பு, மொழிவழிப் பாரம்பரியம், அரசியல் வரலாறு ஆகியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய உணர்வினைப் பிரதிபலிப்பதே 'மட்டக்களப்புத்தேசம்' என்ற கோட்

பாடு, மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் வரலாற்றை வகுத்துக்கொள்வதற்கென வந்ததே மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் மட்டக்களப்பின் பூர்வ சரித்திரம். நாடு காட்டுப்பற்று மட்டக்களப்பின் பழைய பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். மட்டக்களப்பிலுள்ள பிரதேச உணர்ச்சியின் காரணமாக எழுந்ததே நாடுகாட்டுப் பரவனிக் கல்வெட்டு எனக் கருதலாம்.

கல்வெட்டில் வரும் தகவல்கள்

சீத்தவாக்கையால் வந்த நிலமையிரூளை பற்றிய கதையுடன் கல்வெட்டு ஆரம்பிக்கின்றது. மட்டக்களப்பில் வரமும் இஸ்லாமியர் சிலரின் முன்னோர்கள் சீத்தவாக்கையிலிருந்து குடிபெயர்ந்தார்கள் என்பது மரபு. ஆனால் இக்கல்வெட்டுக் குறிப்பிடும் பிரதானிகள் சிங்களவர்களே. நிலமையிரூளை, அவரின் மனைவி கிரியெத்தனாவும் அவர்களின் மகன் இராசபக்கிஷ முதலியார் ஆகியோரும் பிறருமாகச் சீத்தவாக்கையிலிருந்து வந்து தளவில்லிலே குடியிருந்தார்கள். அவர்கள் வரும்பொழுது மாடுகளையும் சம்பத்துக்களையும் அவற்றோடு அடிமை குடிமைகளையும்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. எண்ணூர், சங்கரவர், தட்டார், கின்னறயர், ஒலியர் ஆகிய சாதியாரிலுஞ் சிலரைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். இராசபக்கிஷ முதலியாரும் அவரது உறவினரும் பின்பு இறக்காமத்திலே போயிருந்தார்கள்.

கல்வெட்டிலே வரும் கதையம்சங்கள் எல்லாம் இராசபக்கிஷ முதலியாருடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவர் அரசருடன் தொடர்புடையவராகவும் இராச முத்திரைகள் பெற்றவராகவுங் காணப்படுகின்றார். பட்டங்கட்டின முதலிகளுள் அவரும் ஒருவர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அத்துடன் அவருடைய நெருங்கிய உறவினரான காளாந்தி அப்புகாமி பட்டங்கட்டாரத முதலிகளுள் ஒருவர். இராசபக்கிஷ முதலியாரின் தந்தையார் நிலமையிரூளை இவற்றை நோக்குமிடத்து சீத்தவாக்கையிலிருந்து நாடு காட்டுக்குச் சென்ற சிங்களக் குடும்பம் மரவு வழியாகவே அரசாங்கத்திலே உயர் பதவிகளைப் பெற்றிருந்த

குடும்பம் என்பது தெளிவாகின்றது. முதலாம் இராசசிங்கனுடைய காலத்திலே சீத்தவாக்கையின் அதிகாரம் ஏற்பட்ட காலத்திலோ பின் கண்டி மன்னர்களின் காலத்திலோ இக்குடும்பத்தவர்கள் அதிகாரிகளாக மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருத்தல் கூடும். கண்டியரசனுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறப்பெற்றுள்ள பொழுதிலும் அரசனுடைய பெயரோ காலவரையறைகளோ குறிக்கப்படாததால் கல்வெட்டிலே இடம் பெறும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை ஒரு திடமான கால வரையறைக்குள் அமைத்துக்கொள்ள முடியாது.

கல்வெட்டிலே நாடு காட்டிலே ஆதிக் கஞ் செலுத்திய வன்னியர்களைப் பற்றியுஞ் சில குறிப்புக்கள் வருகின்றன. சிங்காரவத்தையிலே ஏழு வன்னியர் இருந்ததாகக் குறிப்புண்டு. மேலும் அவர்கள் திருக்கோயில் நிருவாகத்துடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். கல்வெட்டின் கூற்றுக்கள் நாடு காட்டுப் பகுதியிலே சிங்காரவத்தை வன்னியர்களைப்பற்றி இன்னும் நிலவிரும் ஐதிகங்களை உறுதிப்படுத்துவனவாயுள்ளன. 4

கோவில்மேடு, பட்டிமேடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள அம்மன் கோயில்களைப்பற்றிய சில கதையம்சங்களும் நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டிலே இடம்பெற்றுள்ளன. பட்டிமேட்டிலிருந்து காரைதீவிற்கு அம்மன் சென்றதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. பட்டிமேட்டு அம்மன் கோயில் பற்றிய குறிப்புக்கள் பொற்புரு வந்த காவியம் 5 என்ற கவிதைத் தொகுதியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கற்பாலன. சீத்தவாக்கையிலிருந்தே பத்தினி அம்மன் பட்டிமேட்டிற்கு பொற்புரு வடிவிலே வந்ததாகப் பொற்புரு வந்த காவியம் கூறும்.

நாடுகாட்டிலே இடம்பெற்ற பல ஊர்கள் வயல் வெளிகள் ஆகியவற்றின் பெயர்களும் கல்வெட்டிலே இடம்பெற்றுள்ளன. பட்டிய வத்தவளை, வாடிமுனை, பாமங்கை, கல்மடு, கோவில் மேடு, பட்டிமேடு, மேட்டு வெளி, பள்ளவெளி, வேகாமம், வலிப்பத்தான்சேனை, கடவத்தைவெளி, திவிளாளை வெளி, பொத்தாளைவெளி, வம்மியடி வயல், பட்டிப்பளை, அணுக்கன் வெளி, சிங்கார

வத்தை, நாதனை போன்ற இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன,

நாடுகாட்டுப்பற்றில் வாழ்ந்துவந்த இஸ்லாமியக் குடிகளைப் பற்றியும் வேடர்களைப் பற்றியும் அவர்களின் தலைவர்களைப் பற்றியும் சில தகவல்கள் வந்துள்ளன. பொன்னாச்சிகுடி, வரிசைநாச்சிகுடி, முகாந்திர நாச்சிகுடி, மாலைகட்டிகுடி, கிணிக்கருதன் குடி, பணிய வீட்டுக்குடி என்ற ஏழுவகை இஸ்லாமியர் குடிகளும் நாடுகாட்டிலே வந்திருந்தனவென்றும் அவையனைத்துக்கும் முதலீடு பொன்னாச்சிகுடியாரென்றும் கல்வெட்டிலே கூறப்பட்டுள்ளது. 6 இந்த ஏழு குடிகளுமே மட்டக்களப்பிலுள்ள இஸ்லாமியரிடையே தூண்ப்படுகின்றன. இஸ்லாமியரிடையே காணப்படும் குடிமுறையானது அவர்கள் கிழக்கிலங்கையில் வாழும் தமிழர்களோடு இனரீதியாகவுஞ் சமுதாயரீதியாகவும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கிழக்கிலங்கையிலே புராதன காலத் தொடக்கம் வேடர் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். பிராந்திய சமுதாய வாழ்க்கையிலும் பொருளாதார முறையிலும் அவர்கள் பெற்று வந்துள்ள பங்கினை ஓரளவிற்கு இக்கல்வெட்டிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

பட்டங்கட்டின முதலிமார், பட்டங்கட்டாத முதலிமார், தலைமைப் போடிமார், இறைகாறப் போடிமார் என்ற பதவிகளைப் பெற்றிருந்தோர் பலரின் பெயர்கள் வருகின்றன. இப்பதவிகள் என்ன வகையான அதிகாரங்களையும் உரிமைகளையும் குறித்தன என்பதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி பிரதேச வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்குத் துணை புரியும்.

நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு வெளிவருவதுடன் மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் வரலாற்றினை ஆராய்ந்து கொள்பவர்களுக்கு மேலும் ஒரு ஆதாரங் கிடைக்கின்றது. பதுங்கிக் கிடக்கும் இதுபோன்ற பிற ஆதாரங்களையும் செப்பேடுகள் போன்றவற்றையும் வெளியிடுவதன் மூலமே மட்டக்களப்பு நாட்டின் வரலாற்றைச் சீரிய முறையிலே ஆராய முடியும்.

II. வாசகம்

நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு

சீத்தவாக்கையால் வந்த குடிகள்

ஈசுர வருஷம் தைமாதம் 20 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை உச்சிக்குவர ஐந்தடி நீள மென்னச் சீத்தவாக்கை நகரியாலே தளவில் லுக்கு வந்தது, சிப்பத்தையும் மூன்று படித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அங்காலே வந்தது ஆரென்றால் நிலமையிரூளையும் அவருடைய பெண்சாதி திரியெத்தனாவும் அவருடைய மகன் இராசபக்கிஷ முதலியாரும். அவருடன் பிறந்த லொக்கெத்தனாவும் அவுபுருஷன் காளாஞ்சி அப்புகாமியும் நடுவிலாங்குடா எத்தனாவும் இளையவள் குமா ரெத்தனாவும் வந்தது.

அவர்கள் வருகிறபோது கொண்டு வந்தது அடியாளாரென்றால்-கொம்பியும் முத்து வனும்-வண்ணூரில் அத்திவரணும்-வீரனென் கிறவனும் பெண்சாதியும் - முத்துவனும் பெண்சாதியும்-தட்டாரிற் செம்பனும் பெண் சாதியும் - சங்கரவரிற் குஞ்சனும் பெண் சாதியும்-குண்ணறையரில் வதனனும் பெண் சாதியும் ஒலியரிற் - பத்தனும் பெண்சாதியு மாக இப்படி ஆணும் பெண்ணும் மாகக் கொண்டு வந்தது.

அதுபோக அவர்கள் வரக்கே கொண்டு வந்தது-எருமைமாடு பசுமாடுகளுங் கொண்டு அதுகளிற் பாலுங் கறந்து கொண்டு பாலுக்கு உறையுங் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களின் மாட்டுக்குக் குறியென்னவென் றால் விலங்கு சம்மட்டியும் பசும்பையும் பசும்பைக்குமேல் தாமரைப்பூவும் இரணையிளம்பிறையும் கொழுக்குறியுமாக மாடு சாய்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இவர்க ளுடைய பணியிடையென்னவானுற் பணிய வாசலுக்குப்போய் இராசகுமாரனுக்குப் பால்கொடுத்து வளர்க்கிற. பள்ளகொம்பை அதிகார வங்கிஷம் கிரியெத்தனாவென்கிற மனுதியினுடைய பிள்ளையொன்று தவழுகிற பருவம். அந்தப் பிள்ளையை அடியாளோப்

பார்த்துக்கொள்ளச் சொல்லிவிட்டுப் போட்டு பணியவாசலுக்கு இராசகுமாரனுக் குப் பால் கொடுக்கப் போனார்.

தளவில்லைவிட்டு இறக்காமம் போதல்

பாலுங் கொடுத்துப்போட்டு வருகிற நேரமந்தப் பிள்ளையை அடியாள தேடாமல் விட்டபடியால் அழுதழுது இருந்தது. அதையோ வத்தை முகாந்திரங்கண்டு அந்தப் பிள்ளைக்கு வெள்ளிக் கரண்டகத்தைக் கொடுத்துப் பழக்காட்டினான். அதை அவ கண்டு சோனகன் என் பிள்ளையைத் தொட லாமோவென்று அந்தப் பிள்ளையை யெடுத்தெறிந்து கொன்றுபோட்டு அந்தக் கோபத் தோடே பிறப்பட்டுத்தான் நாடுகாட்டு இறக்காமத்துக்கு வந்தது. அவ வந்து முப் பது வருஷத்துக்குப் பிறகுதான் - பிலபவ வருஷம் இராசபக்கிஷ முதலியாரும் அவருடைய சனங்களும் அவருடன் பிறந்தாள் இளம்பிள்ளையும் - எத்தனாவும் அவர் மரு மகன் குமாரசெத்தனாவும் முத்துவனென்கிற அடியானும் பெண்சாதியுமாக இறக்காமத் தில் வந்திருந்துகொண்டு உளாமுனை திருத் திக்கொண்டு இருந்து வருகிற காலத்தில் இராசபக்கிஷ முதலியாருடைய தங்கை குடா எத்தனாவும் அவ புருஷனும் அடியா னும் அடியாளும் கொஞ்சச் சனங்களும்மாகப் போய்க் கருந்தே கிழங்கொடிக்காடு வெட்டி யூர்முனை திருத்திக்கொண்டு வீடுவாசல்களுங் கட்டிக்கொண்டு இருந்து வருகிற காலத்திற் பெரிய பட்டியில் மாடுங் கட்டிக்கொண்டு நிலமை தலைமையும் ஆண்டுகொண்டு இருந்து வருகிற காலத்தில் என்று நிலமை யிரூளையும் காளாஞ்சி அப்புகாமியும் கண்டி மகா ராசா ஆண்டவரிடத்திற்கு நகரிக்குப்போய் நிலமை தலமையும் பெற்றுங்கொண்டு ஆண்டனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற போது அவர்களொக்கிலாக வந்தார்கள் கோப்பி குடியார். அவர்களும் ஏவல் பணியிடை கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இராசபக்கிஷ முதலியாரும் வன்னியரும்

அதுபோக இறக்காமம் நாடுகாடு முத் துந் திருத்திக்கொண்டு இருந்து இராசபக்

கிஷ முதலியாரும் அவருடைய சனங்களும் மாடு கட்டுகிறது; பட்டியவத்தவனையிலும் வாடிமுனையிலும் மாடுகட்டுகிறது. முத்துவனென்கிற அடியான் அந்த மாடுசாய்த்த பாமங்கையிற் பால்முட்டியில் நெல்லு அள்ளிக்கொண்டு போய் அந்தப் பாமங்கையில் விரைத்தான். அது நல்லாய் விளைந்து புதிரு முண்டுபோட்டு அதின்பின் இராசபக்கிஷ முதலியார் ஐந்துவெளி திருத்தி விரைத்தார். அதின் பிறகு இராசபக்கிஷ முதலியார் மருமகள் குமார எத்தனவைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுத்து வாடிமுனையிற் குடியிருத்தினார். அதிலிருந்துகொண்டு விரைத்துத் தின்று கொண்டு வருகிறபோது - திருவீரகுர [தம] பூலோக சங்காரனென்கிற வன்னிய விராசாக்கள் ஏழுபேர் இந்தச் செய்தி கேட்டு எங்களுக்குமொரு வெளிவெட்டித் திருத்தித் தரவேண்டுமென்று இராசபக்கிஷ முதலியாரிடத்திற் கேட்டனுப்ப அப்போ அவர் வேடரைக்கொண்டு வெட்டுவித்துக் கொடுத்தது. மேட்டுவெளியும் பள்ளவெளியுமிந்த இரண்டு வெளியும் வன்னிய இராசாவுக்கே கொடுத்தார். இந்த இரண்டு வெளிக்கும் முன்னீடு வேடரிற் சக்கிளையன் என்கிற வேடன். இந்த வெளி திருத்தின பிறகு ஏழு வெளியும் விரைக்கிறது. அதின்பிறகு சுங்கத்துறை வெளி வெட்டித் திருத்தினது அவருக்குப் பாயினைத்துக் கொடுக்கிற குண்ணறையன்.

நாடுகாட்டு வயல் வெளிகள்

அதின் பிறகு அவருடைய அடியான் வலிப்பத்தன்சேனை வெட்டிக்கொண்டிருந்து வலிப்பத்தனிவிருந்துகொண்டு பத்திப்போடி பள்ளவெளியோடோ ஒரு இறையாகக் கொடுக்கிறது. இரண்டு வெளிக்கும் உசர வேகாமம் வெட்டித் திருத்தினது முதலிக் குட்டிப்போடி. கடவத்தை வெளிவெட்டித் திருத்தினது சூரியகாந்த முதலியார் மகன் அறுமக்குட்டிப்போடி. திவிளாளை வெளி வெட்டித் திருத்தினது சென்னாஞ்சிப்போடி. பொத்தாளை வெளி வெட்டித்திருத்தினது வேலாப்போடியார் சீயான் கந்திப்போடி. வம்மியடி வயல் வெட்டித்திருத்தினது பேராதனையப்பு பேய்களைக்கொண்டு வெட்டித் திருத்தினது. தெட்டிரும்வில் திருத்தினது மங்கலப்போடி. கொன்றைவட்டான் அரசடிப்பற்றுத் திருத்தினது பத்திப்போடி.

சோனகக் குடிகள்

இப்படியவர்கள் வெட்டித் திருத்திக் குடியிருக்கும் நாளில் அந்த நாளில் அந்த வெளிக்கு அந்தச் சனங்கள் சகலரும் நின்று விரைத்து ஆண்டனுபவிக்கும் வேளையில் இவர்களொக்கிலாக வந்த சோனகர்கள் ஆரென்றூற் பொன்னாச்சி குடியான் அவர்களும் அவனுடைய சனங்களும் வந்தார்கள். அதின் பிறகு வரிசைநாச்சி குடியார். அதின் பிறகு முகாந்திரநாச்சி குடியார். அதின் பிறகு மாலைகட்டி குடியார். அதின் பிறகு கிணிக்கருதன் குடியார். அதின் பிறகு பணிய வீட்டுக் குடியார். இந்த ஏழு குடிக்கும் முன்னீடு பொன்னாச்சி குடியான்.

இந்த ஏழு குடியும் வந்து அவர்கள் சொற்கீழமைந்து நடந்துவருகிற காலத்திற் கண்டியில் மகாராசா மட்டக்களப்பு நாடு பார்க்கவும் விகாரைகள் பார்க்கவும் எழுந்தருளி வருகிற காலத்தில் முதலிமாருங்கூட வந்தார்கள். சோனகரும் போய் விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். அப்போ இராசா குதிரைக்கு முன்னே ஓடத்தக்கவர்கள் ஆரென்று கேட்டார். எல்லாரும் பேசாமலிருந்தார்கள். அப்போ அவக்கன் நான் ஓடுவேனென்றான். ஓடச்சொல்லி ஓடினவிடத்திற் குதிரைக்கு முன்னாக விழுந்திட்டான். அப்போ முகத்திலே துவாய்ச்சீலை போட்டுச் சிரித்து உனக்கென்ன வேணுமென்று கேட்டார். அப்போ அவக்கன் நாயடியேனுக்கு வயிற்று வளப்புக் கொன்றுமில்லை என்று சொல்லச் சுங்கத்துறை முத்தட்டு ஒன்றுக்குச் சீட்டுந் திரு முகமுங் கொடுத்தார்.

அவக்கன் - சிங்காரவத்தை வன்னியர்

அதன்பிறகு பட்டிப்பனைக்குப் போய்ப் பருத்திக்காவில் இரும்பு ஒழிச்சுக்கொண்டு வந்து சிங்காரவத்தையிவிருக்கிற ஏழு வன்னிய இராசாக்களிடத்திலும் வெளிப்பட்டான். அப்போ அவர்கள்தான் பொன்னாய முங் கொடுத்து அவக்கனுக்கு அணுக்கன் வெளியுங் கொடுத்து இந்த ஏழு குடிக்கும் முன்னீடு கொடுத்தார்கள். அதின் பிறகு கண்டியில் மகாராசா நகர சோதனைக்குப் பைக்கிருக கோலமாகப் புறப்பட்டுப் பைக்கிருகசேனைப்பள்ளியில் வந்திருந்தார்.

அப்போ அந்தப் பள்ளியில் கோவிலை அவர்களுக்கு உபகாரங் கொடுத்தான். அவன் மெத்த வழிபட்டபடியால் மாயக்காலிமலை வழியிற் பெருங்கிளர்க் கொடியை மந்திரவாளினாலே வெட்டிப்போட்டு நகரிக்குப் போய் வட்டேறெழுதி வரவிடுத்தார்.

வரிப்பத்தன்சேனைப் பள்ளிக்குப் பத்திப் போடி வெளியாலேயொரு இலவிசங் கொடுக்கச் சொல்லிப்போட்டு இராசபக்கிஷ முதலியார் கொடுத்துப்போட்டார். கல்மடுவிலு யிருக்கிறது இராசபக்கிஷ முதலியாருடைய மனுஷர்கள்தான். அவர்கள் தானே மற்றும் வெளிகளெல்லாம் விரைத்துத் திண்டுகொண்டிருக்கிற நாளில் அப்படியே விரைத்துத் திண்டுகொண்டிருக்கோ வென்று அவருடைய மனுஷரை விட்டுப் போட்டு அவர் தளவிலுக்குப் போய்க் குடியிருந்து கொண்டு அந்த வனம் ஏழுக்கும் முன்னீடு காபமு அனுப்புகிறது வேடரிற் காடியன் கம்மாஞ்சி. அதன் பிறகு கந்தக் கம்மாஞ்சி - இவர்கள் முன்னீட்டுக் கம்மாஞ்சிமார்.

பட்டிமேட்டு அம்மன் கோயில்

அதன்பிறகு கோவில் மேட்டுக்கு அம்மாள் கொண்டு வந்தது ஆரென்றூற் சின்னத்தம்பிப்போடி யென்கிறவன். மதுரைக்குப்போய் அங்கே வைத்துப் பணீவிடையாச்சுது. நானிங்கே இருக்க நீயங்கே போக வேண்டாமென்று அப்போ வோரூகாடைக் கல்லிலே யிருந்தது-அம்புத் தெய்வம், கொம்புத் தெய்வம், வில்லுத் தெய்வம், அம்மாளைத் தெய்வம், இதுகளையுங் கொண்டு அதுகளுக்குப் பூசை கட்டுகிறது. சிங்களக் கட்டாடியும் பெண்சாதியும் சிங்களப் பத்தியுங்கூடக் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலும் அந்தத் தெய்வத்தைப் பூசை பண்ணிக் கோவில் மேட்டிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அந்தக் கோயிலுக்குப் பூசை செய்பவன் கட்டாடியா வெளியை விதைத்துத் திண்டு கொண்டுவருகிற காலத்தில் அவனுடைய பெண்சாதி ஒரு பெண்பிள்ளை பெற்ற இடத்தில் அவர்கள் இரண்டு பேருஞ் செத்துப் போனார்கள். அவருடைய மகள் கந்தியென்ற மனுதி தான் பிறகு பூசை செய்து கொண்டிருக்கிற காலம் அவை மழுவுவெடுத்த செட்டி

களிலொருவன் கல்யாணம் முடித்துக்கொண்டிருந்தான். அதிலும் பிள்ளை பிறந்தது. அந்தப் பிறந்த வழிக்குத்தானே அந்தத் தெய்வத்தைக் கொடுத்துப் போட்டார்கள். அவர்கள் பூசை பண்ணுகிறபடியால் அவர்களுக்கு இராசபக்கிஷ முதலியார் கட்டாடியா வெளியை அம்மாளுக்குக் கொடுத்துப்போட்டார்.

அவர்களாண்டு அனுபவித்து வருகிற காலத்தில் அந்த வங்கிஷம் காலற்று. அப்போ பட்டிமேட்டுக்கு இராக்கொண்டு தெய்வத்தையுங் கொண்டு போய்க் கோவிலுங் கட்டிக்குடியிருந்தார்கள். அதின் பிறகு இராசபக்கிஷ முதலியார் அம்மன் தெரிசனம் பண்ண வந்தபோது இவர்களைக் காணவில்லை. தேடிப்பார்த்த போது பட்டிமேட்டிற் இருக்கிறதாக அறிந்தார். இனியிவர்களைத் தேடப்படாதென்று காரைக்காட்டில் வேளாளன் கருணாகரக் கட்டாடியையும் அம்மன் அடையாளம் எடுத்துக்கொண்டு சனிக்கிழமை விசேஷ பூசைபண்ண வேணுமென்று ஒன்பது கா... வுங் கட்டி அவர் சனங்களை அனுப்பினார். அவர்களைக் கண்டவுடனே இதுவெல்லாம் வாங்கிக் காரைதீவுக் கோவில் வைத்துப்போட்டுத் தங்கள் குலதெய்வ அடையாளங்களும் எடுத்துக் கொண்டு போய்ப் படுகளைச் சடங்கு செய்து அதில் அதிக புதினங்களைக் காண்பித்து அவர்களுக்கு அந்தத் தெய்வத்தையும் அவர் தாரைவார்த்துக்கொடுத்தார். கோவில் மேடும் கட்டாடியா ஷெளரியுஞ் சிறுவனமும் என்றென்றுங் காலந் தீவுஅம்மாளுக்கென்று இராசபக்கிஷ முதலியார் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தார்.

பட்டங்கட்டின முதலிமார், பட்டங்கட்டாத முதலிமார்

இது தவிர இதற்கு முன்பு திருக்கோயிலுக்குப் பரிவட்டம் வெளுக்கிற வண்ணரில்லாத படிக்கு ஏழு வண்ணியமாருங் கூடி இராசபக்கிஷ முதலியாரைக் கேட்க அப்போ அவர் [அரதிவர வண்ணனும் வீரவண்ணனும் குமானி வண்ணனும் ஆணும் பெண்ணுமாக மூன்று குடி கொடுத்தார். அதின் பிறகு இவர் செய்தியெல்லாங் கேள்விப்பட்ட அப்போ தான் மகராசா பட்டங்கட்டினது.

பட்டங்கட்டின முதலிமார் ஒன்பது பேர். அதாவது (1) இராசபக்கிஷ முதலியார் (2) சிறிவர்த்தன முதலியார் (3) சூரிய காந்த முதலியார் (4) வணிகசேகர முதலியார் (5) குடா வேத்திமை முதலியார் (6) அதிகார முதலியார் (7) தளவில் முதலியார் (8) கனகரெட்டின முதலியார் (9) வாய்க்காம முதலியார் ஆக இந்த ஒன்பது முதலிமாரும் பட்டங்கட்டின முதலிமார். பட்டங்கட்டாத முதலிமார்: (1) கல்மடு முதலியார் (2) துணுகம்ப முதலியார் (3) காளாஞ்சி அப்புகாமி (4) அக்கரைப்பத்துத் திருத்தின நிலமையிருளை. இந்த நாலுபேரும் பட்டங்கட்டாத முதலிமார்.

நாகோட்டுத் தலைமைப் போடிமார், இறைகாரப் போடிமார்

அதின் பிறகு நாகோட்டுப் பகுதிக்குத் தலைமை செய்த போடிமார்: (1) சின்னப் போடி (2) மன்னிப்போடி (3) கல்மடு முதலியார் மகன் மங்கலப்போடி (4) வேலாப் போடி (5) பத்திப்போடி (6) செம்பகக் குட்டிப்போடி (7) கண்ணப்போடி. இந்த ஏழுபேரும் தலைமை செய்த போடிமார்.

இனியிறைக்காறப் போடிமார்: (1) கண்ணப்போடி (2) சென்னாஞ்சிப்போடி (3) செட்டிப்போடி (4) சுதிர்காமப்போடி (5) பரமகுட்டிப்போடி (6) கல்மடு முதலியார் மகன் (7) மன்னிப்போடி (8) மங்கலப்போடி (9) கனகப்போடி (10) முதலிக் குட்டிப்போடி (11) சுதிர்காமப்போடி. இந்தப் பதினொரு போடிமாரும் இறைகாரப் போடிமார்.

அந்தக்காலம் இவர்களுக்கு ஊழியம் என்னவானால் நக்கையில் விசாரைக்கு ஊழியஞ் செய்கிறது. மொண்டிரமவில்லிவிருக்கிற சனங்களுக்கு ஊழியம் என்னவானால் விசாரைக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு அந்த வெளிகளும் விரைத்துத் தின்றுகொண்டிருக்கிறது. வட்டிவிட்டியாவது விசாரைக்கு அரிசி குத்திக்கொடுக்கிறது. அந்த ஊரவர்கள் புரோசனத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. கள்ளியம்பத்தையாரென்கிறது விகாரை செய்கிற சிற்பக் கொல்லனிருந்து

கொண்டு விரைத்து ஊதிபந் திண்டுகொண்டிருக்கிறது. விசாரைக்குச் சேவிக்கிற பறையனுக்குப் பொன்னம் வெளியும் பறையனோடென்று அவனுக்குத்தான் - அவருளையென்கிறது - கிளவியூரென்கிறது - முன் சிதம்பரகாமம் - அதிவிருக்கிறது காரைக்காட்டு வெள்ளாளனிருக்கிறது - கிளவியூரென்கிறது சுந்தம்மை மகள் மாதி. அவர்கள் பரவணி குறுணலப்புக்கை வாய்க்கால். செல்லம்மைக் கிழவி மாடு கட்டின இடம் பட்டிய வத்தனை.

கோட்டாஞ்சேனை

கோட்டாஞ்சேனை யென்கிறது கண்டியில் மகாராசா தம்பன்குளிகைக்குக் கஞ்சாமரத்தைக் கடவெடுத்த படியால் அவன்கையை வெட்டிக் கெங்கைக் கரையிலே தள்ளிவிட அவன்வந்து பேராத்தங்கரையில் ஒரு சேனை வெட்டிக்கொண்டிருக்கிற நானையிற் கண்டி மகாராசா எழுந்தருளப்பண்ணி அவர் வந்தவிடத்திலே ஆண்டிகள் சோப்பிகள் எல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச்சங் கூறினான். அது ஆரென்று கேட்டார். அப்போ கஞ்சாமரம் வெட்டின ஆண்டியென்றார்கள். அப்போ என்னவேணுமென்று உத்தரவாச்சுது. அப்போ கோட்டாஞ்சேனையுருக்கு உத்தரவு கிடைக்க வேணுமென்றான். அப்போ அந்த ஊருக்கும் வெளிக்குஞ்சீட்டுந் திருமுகமங் கிடைத்தது.

செல்லாப்பற்று வேடர்

அதுபோக சீத்தவாக்கை நகரிக்குப் போய் நிலவையிருளையும் அவர் பெண்சாதியுஞ் சனங்களுமாக நாகோட்டுக்கு வர வந்தனையடிப் பாட்டாலே வந்தார்கள். வருகிறபோது செல்லாப்பற்று வழிப்பாட்டிலே ஒரு வேடுவிச்சி பிள்ளையொன்று பெற்று மாவுங் கொடியுமறும் வழிப்பாட்டிற் போட்டுவிட்டுப் போயிற்றான். அந்தப் பிள்ளையை இவர்கள் கண்டெடுத்துக் கொண்டுவந்து வளர்த்தார்கள். மறுபடியந்த வேடுவிச்சி வந்து பார்த்தான்; பிள்ளையைக் காணவில்லை. வழியிலே சனங்கள் அதிகமாய்ப் போக்குவரவு பண்ணியிருந்தது. அவர்கள் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று தன்பாட்டிலே போய்விட்டாள்.

அவர்கள் அந்தப் பிள்ளைக்குப் பறை நாச்சி என்று பெயரிட்டு வளர்த்து முத்துவனுக்குக் கல்யாணஞ் செய்து கொடுக்கிறது. அவள் பதினாறு பெண்பிள்ளை பெற்றாள். அதிற் பதினைந்து பேருக்குக் கல்யாணஞ் செய்து கொடுத்து இளையபிள்ளை சும்மாவிருந்தது. அப்போ இவர்களுடன் கூட வந்த வண்ணானுடைய பெண்சாதி செத்துப் போச்சது. அவன்போய்ச் சும்மாவிருந்தான். அப்போ அவன்போய் ஆண்டவரே முறைப்பாடு சொல்லுகிறேன் அடியேன் என்றான். அது என்னவென்று கேட்க எனது பெண்சாதி செத்தபடியாற் கையினாலே குத்தியாக்கித் தின்றுகொண்டு வண்ணாண்மைச் செய்ய என்னால் முடியாதென்று சொன்னான். அப்போ அந்த வேடுவிச்சி பிள்ளை [கலில்] இளையபிள்ளையைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுத்தான். அதிலும் பிள்ளை பெருகுகிறது.

அவைச் செல்லாப்பற்று வேடர் கேட்டு வருஷத்தொறுஞ் சிறை பிடித்து விற்கத் தொடங்கினார்கள். அது பரவரிலும் மூன்றாம் சான்றாலும் மூன்றாம் அப்படிச் செய்த படியால் அந்த வேடருக்கு உபகாரம் பண்ண வேண்டுமென்று காங்குத்துப்பட்டி பத்து முளமும் வாங்கி நாலுமுளமும் மூண்டு முளமுமாகக் கிழித்து வேடருக்குத் கொடுத்தார்.

இராசபக்கிஷ முதலியார் அதின்பிறகு பெரியவாசலுக்குப் போனார். அப்பொழுது பட்டாளிகள் இரண்டு பேரென்றும் முகங்காட்டுகிறபோது ஆயுதம் வைத்துப்போட்டுப் போய் முகங்காட்டுவார்கள். அன்றைக்கு ஆயுதம் வையாதபடிக்குப் போய் முகங்காட்டினார். ஆனபடியாற் செங்கைக் கரையிலே தள்ளிப்போட்டார். அப்போ இராசபக்கிஷ முதலியார் அவர்களைக் கொண்டுபோனவந்த வேடரின் பிரளிக் குக்காவலுக்கு நல்லதென்று கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டார். கொண்டுவந்து பள்ளவேகாமத்தில் வேடருக்குக் காவலாக வைத்தார்கள். அவர்கள் பேரென்னவென்றால் தெரு வெட்டியன், நன்னாயன், வேடுவர்கள் சகலருக்கும் முன்னீடு காடியன். இவர்கள் ஊழியமென்னவென்றற் சக்கூசி வீடு கட்டுகிறது. தட்டுவேலி கட்டுகிறது, சக்கத்துறையிற்

சேலுகவயல் கட்டினால் அந்தக் கங்காணம் பார்த்துக்கொண்டு சூடும் வைத்துப்போட்டு தலைக்கொரு கட்டு மடித்துக் கொண்டு போவார்கள். எல்லாத்துக்கும் முன்னீடு வேடர்தான்.

புலியன் - புலியன்தீவு

இந்த ஏழு வனத்துக்கும் அதிகாரிமார் பரமனதிகாரி - மகன் கந்தனதிகாரி மகன் கந்தக் கம்மாஞ்சி மகன் வன்னியக் கம்மாஞ்சி. இப்படியிவர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்தார்கள். அக்கரைப்பற்று ஏழு வனத்துக்கும் முன்னீடு புலியனென்கிற வேடன். அவன் அக்கரைப்பற்றுக்குப் போற வழியிலே புலியன்தீவு. அதிவிருந்துகொண்டு யெழுரு, தேன் சகலதும் எடுத்துக்கொண்டு அவருக்கும் முதலியாருக்கும் வாபிக்கலத்திற்கும் அனுப்புகிறது. புலியன்தீவில் உது விசியென்கிற பறங்கிக்காறனும் இருக்கிறது. அக்கரைப்பற்று வனம் ஏழுக்குங் காப்பூ அனுப்பிக்கொண்டு இராசபக்கிஷ முதலியாரும் புலியன் என்கிற வேடனுக்குக் கந்தியென்பவனைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொடுத்துப் புலியன்தீவிருக்கிறது.

இராசபக்கிஷ முதலியாரின் மறைவு

இராசபக்கிஷ முதலியார் தளவில்லில் இருக்கிறபோது கல்வினாலே யுரால் நாட்டியிருக்கும், கல்வினாலே யுரால் மூன்று, கல்வினாலே கட்டில் மூன்று, வெள்ளை வெற்றிலைக் கொடியும் மூன்று, இப்படியாக அங்குமிங்குமாக ஆண்டு கொண்டு வருகிற காலத்திற் பேராதினையப்பு பேய்களை விட்டுக் கொல்லுகிறது. ஆகையால் ஏழு வன்னியமாரும் ஒன்பது முதலிமாரும் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்கள் அவனைக் கொல்ல வேணுமென்று. அந்தச் செய்தியை அந்தப் பேய்கள் கேட்டு வந்து பேராதினையப்புவுக்குச் சொன்னது. பேய்களை அப்போ பேராதினை அப்பு சொன்னான் அவர்கள் வந்து கொல்லமுன்வே நீங்கள் கொன்று போடுங்கோ என்று கொல்லி முடிபி மாத்துமுடுத்துக் கொண்டு போய்க் காவலிலே படுத்துதான்.

அப்போ அந்தச் செய்தியை இராசகுல தெய்வம் நா.தினையில் வில்லைச் சயங்கில் நின்று அறிந்து வில்லைச்சடங்கு அன்றைக்கு

முடிந்து இலாவடிவாக வந்து கோம்பாத்
தைக் குடாவில் வந்து வேலையை முறித்து
அதிலுமொருபிடி வெள்ளாண்மை பிடுங்கித்
தின்னும் போட்டுவிட்டு மருட்டியாவெனி
வேலையை முறித்துக்கொண்டு போய்ப் போர
தனையப்பு படுக்கிற அட்டாளையைப் பிடுங்
கிப்போட்டுப் பேராதனை அப்புலையும் அடித்
துக் கொண்டு போட்டு அட்டாளையை
முறித்து அது தானே கொண்டுபோய்ப்
புதைத்துப் போட்டு நின்றது. அந்த ஆணை
யைக் கொல்ல வேனுமென்று முதலிமாருங்
கூடி சட்டிக்காறர் 60 பேர். செல்லைக்காறர்
60 பேர், மந்துக்காறர் 60 பேர், பொல்
லுக்காறர் 60 பேர், வில்லுக்காறர் 60 பேர்.
இப்படி யானையைக் கொல்லவிட்ட மனுஷர்
எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் குத்திவெட்
டிக் கொண்டு எல்லாரும் பட்டுப்போனார்
கள். அந்தப் பேய் செய்த காரியத்தாற் பட்
டார்கள். நாடு காட்டிலுள்ள சனங்கள்
எல்லாம் மாண்டு இறந்து போனார்கள்.

இது செய்தி மகராசா கேட்டு இந்தப்
பகுதியிற் சனமெல்லாம் அழிந்து போச்சு

தென்று இந்தப் பகுதிக்கு உழிய பாழியம்
ஒரு காலமும் இல்லையென்று கோட்டாஞ்
சேனைக்கும் பள்ளச் சேனைக்கும் பொது
விலை கூளா மரத்திலும் இலுப்பை மரத்தி
லும் பள்ளச்சேனைக்கும் சங்கு சக்கரம்
வெட்டியிருக்கிறது. அந்த மரத்திவிந்தச்
செய்தியறியவும் பெரியோர்கள் நாடுகாட்டுப்
பூருவ பாலணி மற்றும்.

நாடுகாட்டு எல்லைகள்

இதற்கு எப்போது வடக்கு நாதனை
யடிப்பா, வேடர் குடியிருந்த தோட்டம் எழு
வான்மூலை துலுக்கி மணல் சங்கத்தான் பள்
ளம். கருவேப்பங்காடு. தெற்கு கழிகாமத்து
மலை, மேற்கு ஏழு வனமுட்டை கொலு
சாப்பழை சல்லக்கை-ஆறு குறு வழையாறு.
இந்த நான்கு எல்லையும் ஆழப்பட்ட பகுதி
யானது ஆண்டனுபவித்திருந்து பட்டங்கட்
டின முதலிமார் ஒன்பதுபேர், பட்டங்கட்
டாத முதலிமார் நானு பேர், தலைமை
செய்த போடிமார் ஏழு பேர். இப்படிச்
கிந்தப் பகுதியாண்டிருந்தவர்கள் பூருவ பர
வணி மற்றும்.

அடிக்குறிப்பு:-

1. இலக்கம் OR. 6616. r. யாழ்ப்பாண வைபவ மாஸியின் பிரதிக்கு அடுத்து இது
காணப்படுகின்றது. 1967 ஆம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாண வைபவ மாஸியின் ஏட்
டுப் பிரதிகளைத் தேடிப் பார்த்த பொழுது இதன் பிரதியைச் தற்செயலாகக் காண
முடிந்தது. அதனை வாசித்துப் பார்த்தபொழுது அதனுடைய வரலாற்று முக்
யத்துவத்தை ஒருவாறு உணர்ந்தேன். எனவே அதன் புகைப்படம் ஒன்றினை
நூலாக அதிகாரிகளுடன் ஏற்பாடு செய்து பெற்றுக்கொண்டேன். அந்தப் புகைப்
படப் பிரதியிலிருந்து பெற்ற வாசகமே இங்கு வெளியிடப்படுகின்றது.
2. S. O. Canagaratnam, A Monograph of the Batticaloa District of the
Eastern Provice of Ceylon. Colombo 1921 pp. 10, 78.
3. மட்டக்களப்பு மான்மியர். புதிப்பு F. X. C. நடராசா, கொழும்பு, 1962
மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம் என்ற நூலின் ஏட்டுப் பிரதிகள் பலரிடம் இருந்த
பொழுதிலும் அவற்றை ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை அண்மைக்
காலம் வரை நிலவிவந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் வெளியீடு மட்
டக்களப்பின் வரலாற்றை நவீன முறையிலே ஆராயக்கூடிய சூழ்நிலையை உரு
வாக்கப் பெரிதும் உதவியுள்ளது.
4. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து வன்னியர் எழுவருக்கும் நாதனை வன்னியனே தலை
வனாயிருந்தான் என்பது ஒரு ஐதிகம். நாதனை வன்னியர் சிங்காரவத்தைமிருந்
தனர். Monograph of the Batticaloa District, p. 10
5. டி. கணபதிப்பிள்ளை, மானமாரித்தேவர் திவ்வியகரணி, யாழ்ப்பாணம்.
6. Monograph of the Batticaloa District pp. 90 - 95.
7. வாசகத்திலுள்ள உபபிரிவுகளின் தலையங்கங்கள் சுட்டுரையாகியாராவே இடப்
பட்டுள்ளன.

